

A KÚRIA mint felülvizsgálati bíróság

Kfv. III. 37. 718/2014/8. szám

A Kúria a Dr. Strausz Éva ügyvéd által képviselt felperesnek a (...) jogtanácsos által képviselt Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal alperes ellen közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2014. április 30. napján kelt 2.Kf.650.257/2013/9. számon hozott ítélete ellen az alperes részéről 10. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán meghozta a következő

ítéletet

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 2.Kf.650.257/2013/9. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A Kúria kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 30.000.- (harmincezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felperes működési területén távhőszolgáltatást végez. Nevezett 2011 decemberében e tevékenysége után a 2011. november hónapban végzett távhőszolgáltatás fejében támogatást kért az alperestől. Az alperes a kérelmező részére 105.054.128.- forintot folyósított, majd hivatalból indított hatósági eljárásban a 2012. március 28-i 226/20/2. számú határozatával 51.045.570.- forint jogosulatlan távhő-szolgáltatási támogatás visszatérítését rendelte el. Határozatában a távhőszolgáltatási támogatásról szóló 51/2011. (IX. 30.) NFM rendelet (a továbbiakban: R.) 9. § (2) bekezdését az ezt módosító a távhőszolgáltatónak értékesített távhő árának, valamint a lakossági felhasználónak és a külön kezelt intézménynek nyújtott távhőszolgáltatás díjának megállapításáról szóló 50/2011. (IX.30.) NFM rendelet és az R. módosításáról szóló 66/2011. (XI.30.) NFM rendelet (a továbbiakban: Módosító Rendelet) rendelkezéseire hivatkozott.

Az alperes határozatát a felperes keresettel támadta, kérve annak

bírószági felülvizsgálatát és annak eredményeként hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárásra kötelezését. Álláspontja szerint kérelmében helyes összegű távhőszolgáltatási támogatást igényelt.

Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság jogerős ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és az alperest új eljárásra kötelezte. A Rendelet 3.§. (1) bekezdését, 1. mellékletét, a Módosító Rendelet 9., 10. és 12.§-át az Alaptörvény 28. cikkével összhangban együttesen értelmezve megállapította, hogy mind a Rendelet, mind a Módosító Rendelet szövege a magyar nyelv szabályai és a szavak általánosan elfogadott jelentése szerint teljesen egyértelmű, azok nem ütköznek a Jat. szerinti visszamenőleges hatály tilalmába.

Miután az 1. melléklet helyébe a 3. melléklet lépett a Módosító Rendelet 10.§. (1) bekezdése szerint, ez azt jelentette, hogy a Rendelet eredeti 1. számú melléklete helyére a Módosító Rendelet 3. melléklete került. Ez egyúttal azt eredményezte, hogy a támogatási mérték alkalmazhatósága szempontjából ténylegesen „átvette” a Rendelet 1. mellékletének helyét. Figyelemmel arra, hogy a Módosító Rendelet 10. §-a 2011. december 1-jén lépett hatályba és a Rendelet 4.§-a értelmében a támogatás igénylését a tárgyhónapot követő hónap 22. napjáig kellett benyújtani, azért a Rendelet 4., 9. és 10. §-ainak együttes értelmezése alapján a 2011. december 1. napjával hatályos táblázat szerinti kompenzáció igénylésekor a 3. melléklet, mint 1. melléklet szerinti táblázatba foglalt adatok az irányadóak. Amennyiben a jogalkotó „feltehető” akarata az alperes általi alkalmazhatóságra irányult volna, úgy abban az esetben azt egyértelműen nevesítette volna a Módosító Rendelet 9.§ (2) bekezdésében, esetleg a 10. §-ában. A másodfokú bíróság utalt a jogszabályszerkesztésről szóló 61/2009(XII.14.)IRM rendelet (továbbiakban: IRM rendelet) 127.§-ára, melyből azt a következtetést vonta le, hogy a melléklet a jogszabály törzsszövegéhez kapcsolódó, attól kizárólag technikai, szerkesztési szempontból elkülönülő szerkezeti egység, amely csak az adott jogszabályhellyel összefüggésben értelmezhető. Mivel a jogalkotó a Rendelet módosított 3.§-a 2011. november hónapra való alkalmazását írta elő, ezzel együtt előírta az 1. melléklet 2011. november hónapra történő alkalmazását is. A rezsicsökkentési program megvalósulását szolgáló kedvezményes távhőszolgáltatási támogatás bevezetése körében a jogalkotói szándék nyilvánvalóan nem irányulhatott a fentiektől eltérő jogi álláspont alkalmazására. Ezt meghaladóan a jogalkotó a módosított rendelkezések alapján igényelhető támogatást első ízben 2011. november tárgyhóra írta elő. Mivel ez a kérelem csak a következő - decemberi - hónapban volt előterjeszthető, kétség sem férhet hozzá, hogy a 3.§ (1) bekezdése szerinti, december 1-jétől hatályos 1. melléklet volt az irányadó.

A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, annak hatályon kívül helyezése és a kereset elutasítása iránt. Véleménye szerint az első-, és másodfokú bíróság a tényállást iratellenesen állapította meg, a vonatkozó jogszabályokat tévesen értelmezte. A keresettel támadott határozat meghozatala során az alperes az anyagi jogi jogszabályok teljes körű figyelembe vétele mellett, az irányadó eljárásjogi jogszabályok betartásával járt el. Iratellenes a másodfokú ítélet rezsicsökkentésre való hivatkozása, mivel arra sem a felperes, sem az alperes nem hivatkozott. Álláspontja szerint a melléklet a jogszabály szerves része, jogszabályszerkesztési szempontból azonban olyan önálló szerkezeti egység, amelyről - a módosítás eltérő időpontban való hatályba lépéséről való rendelkezés, hatályon kívül helyezés, akár egyszeri utalás esetén is - konkrétan rendelkezni kell. Az 1. mellékletet önállóan módosította a Módosító Rendelet 10. §-ának utaló szabályával a 3. sz. melléklet, és a 10. §-ra önállóan eltérő hatályba léptető rendelkezést is megfogalmazott 2011. december 1-jei hatállyal. Ezt nem lehet figyelmen kívül hagyni arra hivatkozással, hogy a Módosító Rendelet 10. § (1) bekezdése „csak” azt tartalmazza, hogy „a Támogatási rendelet 1. melléklete helyébe a 3. melléklet lép.”

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását indítványozta.

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint alaptalan.

A Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 275.§ (1) bekezdésére figyelemmel a rendelkezésre álló iratok alapján dönt. A felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésének, további bizonyítás felvételének nincs helye.

A Kúria álláspontja szerint a másodfokú bíróság a helyesen megállapított tényállásból helytálló következtetésre jutott az alperesi határozat jogszerűségével kapcsolatban, döntésével és annak indokaival - kisebb pontosítással - a felülvizsgálati bíróság egyetért.

A Kúria a felülvizsgálati kérelemben foglaltakra figyelemmel az alábbiakat rögzíti.

A másodfokú bíróság helyesen hivatkozott az IRM rendelet 127.§-ára, melyből következik, hogy a melléklet a jogszabály törzsszövegéhez kapcsolódó, attól kizárólag technikai, szerkesztési szempontból elkülönülő szerkezeti egység, amely csak az adott jogszabályi hellyel összefüggően értelmezhető.

A felülvizsgálati bíróság nem osztja azt az alperesi érvelést sem,

miszerint a Módosító Rendelet 9.§-a, mint átmeneti rendelkezés csak azért került bele a normaszövegbe, mert a novemberi igénylésre már az eltérő eljárási szabályokat kell alkalmazni. Ezzel szemben áll a Jat. 15.§-ának helyes értelmezése szerint az, hogy eljárási szabályok esetén a hatályos szabály alkalmazandó, csak az anyagi szabály eltérő alkalmazásánál lehet szükséges az átmeneti rendelkezés a jogalkotó cél függvényében.

A Kúria elfogadhatónak értékeli az alperesnek a támogatási rendszerből kiinduló érvelését, miszerint a szolgáltató által fizetett vételi árra és a felvett támogatásra vonatkozó rendelkezések logikusan ugyanazon időbeli hatály alá tartozóak. Ennek azonban ellentmond maga a szabályozás, amely nem követte a fenti logikát, és amely a felülvizsgálati bíróság álláspontja szerint elsődlegesen köti a jogalkalmazót, mint a közigazgatási, mind a bírósági eljárásokban.

A felülvizsgálati bíróság egyetért az alperessel abban a kérdésben, hogy a jelen per tárgyát képező határozatokra vonatkozó jogszabályok értelmezése nem függ össze a rezsicsökkentés fogalmával, mivel a program nem a szolgáltató, hanem a fogyasztó terhének könnyítését tűzte ki célul. Ezért a Kúria a másodfokú ítéletnek a rezsicsökkentéssel kapcsolatos érvelését, mint szükségtelent mellőzi.

A fentekre tekintettel a Kúria a Pp. 275.§ (3) bekezdésének alapulvételével a jogerős ítéletet - az indokolás részbeni mellőzésével - hatályában fenntartotta.

A pervesztes alperes a Pp. 270.§ (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78.§ (1) bekezdésére figyelemmel köteles a felperes részére felülvizsgálati perköltség megfizetésére.

Az alperes teljes személyes illetékmentes, ezért az tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14.§-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2014. november 25.

Dr. Kovács András s.k. a tanács elnöke, Dr. Kovács Ákos s.k. előadó bíró, Dr. Minya Krisztián s.k. bíró